Kész Orsolya

Asszonyok, lányok élete

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXV. évfolyam, 28. szám, 2021. július 16.

Alice Munro: A Jupiter holdjai. Fordította Elekes Dóra. Park Könyvkiadó, Budapest, 335 oldal, 4500 Ft

Munro írásaiban nem történnek világrengető események, a kötet elbeszéléseiben az a rendkívüli, hogy akár egy mondatban össze is foglalhatnánk a cselekményüket, mert annyi az egész, hogy: egy idősotthonba új lakó érkezik (*Mrs. Cross and Mrs. Kidd*), négy szabadszájú unokanővér egy családi találkozón történetekkel szórakoztatja egymást (*Chaddeley-k és Flemingek*); egy baráti látogatás alkalmával mindenki elbeszél a másik mellett (*Valerie vacsorája*). Munro azonban iszonyatosan jól tud mesélni, a kötetben az az egyik legizgalmasabb, hogyan csinál látszólag mellékes eseményekből és jelentéktelen figurákból bámulatos belső történeteket és szerethető karaktereket.

Az elbeszélések nagyrésze több, egymáshoz lazán kapcsolódó helyzetből, és/vagy szikár, letisztult nyelven előadott félmondatos jellemrajzokból indul ki: Munro először az aprólékosan és sűrűn kidolgozott felületeket mutatja, egy túlméretezett brosst, egy tupírozott frizurát, hogy aztán mozdulatról mozdulatra hatoljon le szereplői traumáihoz, önmaga előtt is rejtegetett titkaihoz, és tapintatosan hozza felszínre a tagadás vagy a felejtés rétegei alól.